

عنوان مقاله:

یادمان به مثابه مرکز گردهمایی آیینی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات نوین مهندسی عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست در قرن 21 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا علیجان زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد

رامین فرشیدفر - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی سماء قائمشهر

خلاصه مقاله:

اهمیت بناهای یادمانی در پاسداشت انسان های بزرگی است که بنا به یاد ایشان بر پا گردیده است. بزرگداشت نام و حفظ ارزش هایی که این انسان ها در جوامع خویش بوجود آورده اند مهمترین دستاورد احداث بناهای یادمانی است. هرچند که برخی یادمان ها در تقدس و ارزش یک واقعه و یا به یادبود یک رویداد مهم بنا می گردند، لیکن در آن شرایط نیز یادمان به پاسداشت خاطره انسان های دخیل در آن واقعه به پا گشته است. یادمان ها گاه به صورت تندیس یا المانی ساخته شده و گاهی بصورت بناهایی با عملکردهای اجتماعی و فرهنگی بنا می گردند که در ایران نوع اول بسیار مورد توجه بوده است و در اغلب بناهای یادمانی از اهمیت حفظ ارزش ها، دستاوردها و جهان بینی آن شخص موردنظر در بنای یادبودش غفلت رخ داده است. باید این نکته را در نظر داشت که مهمترین نکته در ساخت یادمان ادامه ی خط فکری و مسیری است که آن اسطوره در طول زندگی خویش در پی بزرگداشت یا اثبات آن به جامعه میزبان بوده است. در غیر اینصورت بنا تنها می تواند بعنوان آرامگاه تلقی شود. بناهای یادمانی به عنوان یک نشانه شهری در مسیر فرهنگ و یا جامعه شناسی، می تواند مرکز تجمع شعری تلقی شده و کاربری هایی فراتر از یک الان شهری و یا یک آرامگاه را ارائه دهد. در مطالعه پیش رو به بررسی مبانی نظری و نشانه شناسی شهری بناهای یادمانی به روش های توصیفی و تفسیری خواهیم پرداخت و به روش استنباطی نتایج را بررسی خواهیم نمود.

کلمات کلیدی:

یادمان، نیمایوشیج، ارزش ها، مرکز گردهمایی، هنر، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/952567>

